

περικαλύπτονται ἀπὸ πολλὰ λεπτὸν φλοιὸν (φλούδαν) λεπτότερον συγκριτικῶς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς γῆς μας καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν φλοιὸν ὥστε καλοῦ πορτοκαλίου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας δὲ τοῦ φλοιοῦ τούτου ὑπάρχουσι οἱ ὠκεανοί, αἱ θάλασσαι, οἱ ποταμοί, τὰ δάση, αἱ πόλεις, οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη. Πόσον τρομερὸν τὸ νὰ συλλογίζεσθαι τις, ὅτι ἡμεῖς ἐπικαθήμεθα ἐπὶ τοιαύτης φοβερᾶς πορίνης ἀθύρου! καὶ ὅμως ὁ πανάγαθος ἡμῶν Δημιουργὸς οὕτω πως διέθεσε τὰ πάντα, ὥστε μᾶς ἐξηράρτισεν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου διὰ τῶν ἡφαιστείων τούτων ὁρέων.

Καθ' ὅλην τὴν γῆν ὑπάρχουσι περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας τοιαῦτα ἡφαιστεία, τινὰ τῶν ὁποίων εἶνε πολλῶν χιλιάδων ποδῶν ὕψηλά, καὶ ὅταν εἶνε εἰς ἐνέργειαν φαίνονται ἀπὸ μακρόθεν ὡς στήλαι πυρὸς ὑψούμεναι ἐν τῷ στερεώματι. Ἐν Εὐρώπῃ τὸ περιφημότερον εἶνε ὁ Βεζουβίου, ὅστις κεῖται ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἰταλίας. Ἡ προκείμενη εἰκονογραφία παριστᾷ αὐτὸν ὀλοκαυτούμενον καὶ καπνίζοντα.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐκρήξεων τοῦ Βεζουβίου ἡ κατὰ τὸ 79 μ. Χρ. συμβᾶσα εἶνε ἡ περιφημότερα διὰ τὰ ἀποτελέσματά της· διότι δι' αὐτῆς κατεστράφησαν δύο ἐπίσημοι πόλεις, — τὸ *Ἡράκλειον* καὶ ἡ *Πομπηία* ἡ κατ' ἄλλους τὸ *Πομπεῖον* καταπλακωθεῖσαι ὑπὸ τῆς λάδας καὶ τῆς στάκτης, αἵτινες ἐξημέσθησαν ἐκ τοῦ κρατήρος του. Εἰς δὲ τὴν κατὰ τὸ 472 μ. Χρ. συμβᾶσαν ἐτέραν ἐκρήξιν ἡ στάκτη ἦτο τόσο πολλή, ὥστε ἐκάλυψε μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης καὶ ἔφθασε μέχρι αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προσενηύσασα μέγαν τρόμον εἰς τοὺς δεισιδαίμονας κατοίκους της.

Εἰς τὴν νῆσον Θήραν ἢ Σαντορήνην, ἡ κάλλιον εἰπεῖν αὐτὴ ἡ νῆσος Θήρα εἶνε ἐν τῶν τοιούτων ἡφαιστείων καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκρηγνύται καὶ ἐπιφέρει μεγάλας βλάβας ἐπὶ τῆς νήσου καὶ τῶν παρακειμένων τόπων, καὶ ὅμως πολλὰι χωροτόλεις καὶ χωρία εὐρίσκονται ἐπ' αὐτῆς, ὁ δὲ οἶνός της εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ κόσμου.

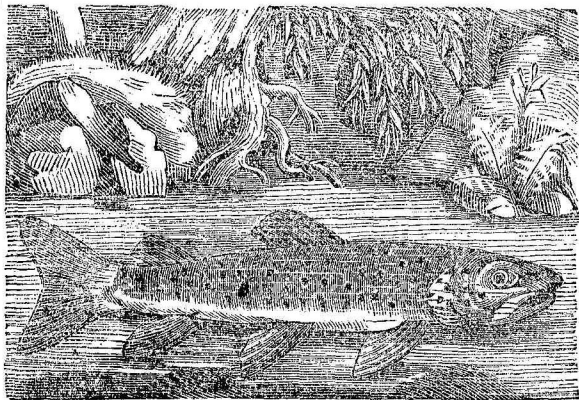
Εἰς ἄλλα μέρη τῆς γῆς τὰ ἡφαιστεία εἶνε πολλὰ μεγαλειτέρα τοῦ Βεζουβίου καὶ αἱ ἐκρήξεις τῶν ἐπομένων τρομερώτεραι. Οὕτω λ. χ. ἡ ἐκρήξις ἐνδὲς τῶν ἡφαιστείων ὁρέων τῶν Σανδουϊκῶν νήσων εἰς τὸν Εἰρηνηκὸν Ὁκεανὸν, ἥτις συνέβη πέρυσιν, ἦτο τοιαύτη, ὥστε ὁ κρότος της ἠκούσθη εἰς ἀπόστασιν χιλίων μιλίων! ἡ δὲ στάκτη ἡ ἐκ τοῦ κρατήρος ἐξεμειθεῖσα ἔφθασε μέχρι τῆς Ἰαύας, μιᾶς τῶν νήσων τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, ἥτις ἀπέχει περὶ τὰ 800 μίλια! Προσέτι ἡ δύναμις τῆς ἐκρήξεως ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε ἐν τῶν πλησίον τοῦ ἡφαιστείου κειμένων βουνῶν, 1000 περίπου ποδῶν ὕψηλόν, ἐξερ-

ριζώθη σόσσωμον, καὶ μετεφέρθη ὑπεράνω τῆς κορυφῆς τῶν δένδρων τοῦ παρακειμένου δάσους, εἰς ἀπόστασιν ἐνδὲς περίπου μιλίου!!

Πόσον εὐγνώμονες πρέπει νὰ ἦμεθα εἰς τὸν οὐράνιον μας Πατέρα, ὅστις ὄχι μόνον μᾶς ἐξασφαλίζει ἀπὸ τῶν φυσικῶν τούτων κινδύνων, ἀλλὰ μᾶς προμηθεύει καὶ τὸν Χριστὸν, ὡς τὸ ἀσφαλέστατον καταφύγιον κατὰ τοῦ μεγίστου καὶ τρομερωτάτου τῶν κινδύνων, — τῆς αἰωνίου κολάσεως! καὶ πόσον ἐτοιμῶς πρέπει νὰ τὸν ἀγαπῶμεν καὶ νὰ τὸν ὑπακούωμεν! Ἀμήν!

Ο ΤΡΩΚΤΗΣ.

Οἱ γαστρίμαργοι λαλοῦσιν ἐνθουσιωδῶς περὶ τοῦ ἰχθύος τούτου, ὃν ἡ κοινὴ ἡμῶν γλῶσσα ἀποκαλεῖ *Πέστροφα*. Ὅστις ἀνέγνωσε βιβλία γαλλικὰ ἢ συνανестράφη Γάλλους, πάντως εἶδε καὶ ἤκουσεν ἐπαινουμένους τοὺς Τρώκτας (truites) ὡς ἐκλεκτὸν φαγητόν· φαίνεται δὲ ὅτι ἔχουσι δίκαιον. Τοῦλάχιστον ὁ Τρώκτης εἶνε ἰχθύς καθαριώτατος καὶ ὁ μόνος ὃν δύνανται νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν τράπεζάν των οἱ κάτοικοι τῶν ὁρεινῶν τόπων, ἐπειδὴ εὐρίσκεται εἰς τὰ ψυχρὰ καὶ διαυγῆ ὕδατα τῶν χειμάρρων, εὐαρεστούμενος νὰ διαιτᾷται ὅπου ἄμμος ἀνευ βορβόρου, ἢ ὅπου λεπτὰ χαλίκια.

Τρώκτης, ἡ κοινῶς Πέστροφα.

Ὁ Τρώκτης γνωρίζεται εὐκόλως ἐκ τῶν ἐρυθρῶν καὶ μελανῶν στιγματῶν ἅτινα εἶνε διεσπαρμένα εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ· ἔχει δὲ τὴν κεφαλὴν μικράν, ὡς καὶ τὰ ὄμματα.

Συλλαμβάνεται δὲ κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον. Στενοῦνται αἱ διέξοδοι τοῦ χειμάρρου διὰ πετρῶν, καὶ εἰς ἐκάστην διέξοδον δένεται κρεμαζόμενος μέγας τις καλάθος ἀραιὸς ἢ δικτυωτός, ἔχων τὸ στόμα ἐστραμμένον πρὸς τὸ ρεῖθρον. Οὕτω δὲ, ὅσοι Τρώκται κα-

τέρχονται ἄνωθεν τοῦ ὄρους μετὰ τοῦ ρεύματος, χυ-
νόμενοι μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς καλὰθους, κρατοῦνται ὑπ'
αὐτῶν.
(Μορία Ὅσα.)

Ὁ μικρὸς Ἑμμανουὴλ, ἐτυνθήλιζε πάντοτε νὰ ἐρ-
γάζεται εἰς τὸν μικρὸν του κήπον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ-
πῆρχε λίμνη, μὲ νησάκι ὠραιότατον, κεκοσμημένον
ἐκ φύσεως μὲ διάφορα φυτὰ καθ' ἐκάστην δὲ πρωϊάν
ἐτυνθήλιζε νὰ τὸ ἐπισκέπτεται μὲ τὴν κομψήν του λέμ-
βον, ὅπου παντοῖα πτηνὰ ἐπὶ τῶν φυτῶν του ἐκελα-
δοῦσαν καὶ τὸ ἔκαμναν τῷ ὄντι μαγευτικόν. Μίαν ἡ-
μέραν λοιπὸν ἐλθὼν εἰς τὸ νησάκι του κατὰ τὴν συ-
νήθειάν του μὲ τὴν μικρὰν ἀδελφὴν του Ἑλένην, καὶ
ἔχων ἀνὰ χεῖρας τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀνεγίνωσκεν.
Ἀφ' οὗ δὲ ἀνέγνωνεν ἀρκετὰ χωρία τοῦ ἱεροῦ Εὐαγ-
γελίου, ἔφθασε καὶ εἰς τὸ κ'. κεφ. καὶ 19 ἐδάφιον
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καὶ ἀναγινώσκων αὐτὸ,
εἶδεν ὅτι, ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν* ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς, καθ' ὁδὸν ἐξήρανε μίαν συκὴν, διότι ἐλθὼν
εἰς αὐτὴν καὶ μὴ εὐρὼν καρπὸν τὴν κατηράσθη. Ὁ
Ἑμμανουὴλ καθὼς τὸ ἐτελείωσεν ἔτρεξεν εὐθὺς εἰς
τὸν Πατέρα του μετὰ μεγάλης ἀγανάκτησώς νὰ τῷ
εἴπῃ διὰ τὴν ἐξήρανε τὴν συκὴν ὁ Ἰησοῦς. Τῷ εἶπε
λοιπὸν, «Πάτερ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διδάσκει νὰ
μὴ καταρώμεθα ποτὲ, ἀλλὰ νὰ εὐχώμεθα καὶ ἂν μᾶς
κακομεταχειρίζωνται οἱ ἄνθρωποι καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ
κτίσματα διὰ τὴν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξήρανε
τὴν συκὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐλθὼν δὲν εὗρεν ἐπάνω της
καρπὸν, ἀλλὰ μόνον φύλλα! τί ἔπαιεν ἡ συκὴ;»
Ἄκουσε λοιπὸν, λέγει τότε ὁ Πατὴρ του πρὸς τὸν Ἑμ-
μανουὴλ καὶ μὴ ἀγανάκτει. Ἀπειδὴ, οὐί μου, καθὼς
χθὲς σὲ εἶπα, ὅτι ἐμελλεν ὁ Κύριος νὰ παραδοθῇ εἰς
τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ νὰ σταυρωθῇ, νὰ διασυρθῇ,
νὰ ἐμπυσοθῇ κτλ. διὰ νὰ μὴ νομίσωσιν οἱ μαθηταὶ του
ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ θαύματα καὶ διὰ τοῦτο
πάσχει, διὰ αὐτὸ τοῦτο ἐδείξεν ὁ Ἰησοῦς τὴν δύνα-

μὴν του εἰς τὴν ἄψυχον αὐτὴν συκὴν, διὰ νὰ δείξῃ
ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐξηράνῃ πάντας τοὺς ἀντιλέγοντας κατ'
αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦλθε νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον κα-
θὼς εἶπεν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν σώσῃ, δι' αὐτὸ ἐδείξεν
εἰς αὐτὸ τὸ ἄψυχον δένδρον τὴν δύναμίν τε· ἀκόμη δὲ
οὐί μου, ἐπειδὴ οἱ προπάτορές μας ἐκάλυψαν τὴν ἁμαρ-
τίαν των μὲ τὰ φύλλα τῆς συκῆς, ὅταν παρήκουσαν
τὸν Θεὸν καθὼς ἡξέουρες, δι' αὐτὸ ἐξήρανε τὸ κάλυμμα
τῆς ἁμαρτίας· ὡς τὰ φύλλα τῆς συκῆς τὰ ὅποια ἐφό-
ρεζαν μετὰ τὴν παρακοήν. Ἦκουσες οὐί μου διὰ τὴν
ἐξήρανε ὁ Ἰησοῦς τὴν συκὴν; διὰ τοῦτο λοιπὸν μάθε
ἀπὸ τὴν σήμερον ποτὲ νὰ μὴ ἀγανακτῇς εἰς τίποτε πρὶν
ἢ ἐρωτήσῃς, καὶ ὅχι καθὼς ἔκαμε χθὲς ἡ ἀδελφὴ
σου Ἑλένη, ἥτις ἀναγινώσκουσα ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γρα-
φῇ τὴν πλάσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἰδοῦσα ὅτι ὁ μὲν
Ἀδὰμ ἐπλάσθη ἀπὸ τὴν γῆν, ἡ δὲ Εὐὰ ἐπλάσθη ἀπὸ
τὴν πλευράν του, ὠργίσθη εἰποῦσα· διὰ τὸ ὅτι ὁ Ἀδὰμ νὰ
πλάσθῃ ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἡ Εὐὰ ἀπὸ τὴν πλευράν
του; καὶ διὰ τὴν νὰ μὴ πλασθῶσι καὶ οἱ δύο ἐκ τῆς
αὐτῆς γῆς; καὶ εἶδες ὅτι τῆς ἔλυσα βλῆν της τὴν
ἀπορίαν, εἰπὼν πρὸς αὐτὴν ὅτι, διὰ νὰ μὴ λέγωσιν
οἱ ἄνθρωποι ὅτι ὁ μὲν Ἀδὰμ ἐπλάσθη ἀπὸ καλλίτε-
ρον ὡμα, ἡ δὲ Εὐὰ ἀπὸ χειρότερον, ἢ τὰνάπαλιν.
Δι' αὐτὸ, ὁ Θεὸς ἐπλασεν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ
τὴν Εὐάν, ἐκ τῆς ἰδίας δηλαδὴ ὕλης καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
σώματος. Ἄϊαν λοιπὸν εὐχαριστηθεὶς τότε ὁ Πατὴρ
του ἀπὸ τὴν φιλομάθειαν τοῦ Ἑμμανουὴλ τῷ ἐδώρι-
σεν ἐν ὠραιότατον χρυσῷ δεμένον βιβλίον, τὸ ὁ-
ποῖον εἶχεν ἀγοράσει ἐκ Γαλλίας, καὶ τὸν προέτρεψε
νὰ καταγίνῃται πάντοτε εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων
γραφῶν, καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν διαφόρων ἱθικῶν βι-
βλίων· πρὸς τοῦτοις δὲ τῷ ὑπεσχέθη ὅτι προθυμότη-
τα θὰ τοῦ λύῃ πᾶσαν ἀπορίαν του.

Ἐγγραφον ἐν μηνὶ Ἰούλιῳ ἐν Ἀθήναις.

Γεώργιος Λαμπάκης (μαθητής.)

Ἀγασίλαος ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ὅτε ἡ-
ρωτήθη τί πρέπει νὰ μανθάνωσι τὰ παιδία κατ'
ἑξοχὴν, ἀπεκρίθη. Ἀ'Εκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει
νὰ κάμνωσιν, ὅταν μεγαλώσωσιν.»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ συνδρο-
μηταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοι-
ποῦ θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι κατ' εὐθείαν μὲ τὸν Συντάκτην.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.